

forholdene her i det Hele taget ere ordnede, og den frie Udvikling, det tilstræbes at give dem, vil der formentlig hos os ikke kunne være Tale hverken om Monopolet eller om Bessatning af Fabrikationen og Handelen, under hvilken Form særegne Forholdsregler ogsaa maatte træffes med Hensyn til den fra fremmed Sted indførte Tobak. Spørgsmaalet vil derimod dreie sig om en Bessatning af selve Tobaksdyrkingen. Det kunde herved synes rigtigst at gjøre selve Udbyttet til Gjenstand for Bessatningen, men de Ulemper, der have vist sig andre Steder og bevirket, at man der har forladt dette Grundlag og er gaaet over til at vælge Areal, turde fraraade saadant. Det Samme gjælder om den Klassifikation af Jorderne efter deres antagne Produktionsevne, ved hvilken man andetsteds har forsøgt at forene det Formaal, der ligger til Grund for en Bessatning efter den indvundne Høst, med en Bessatning efter det beplantede Jordstykkets Størrelse, og der skjønes derhos saameget mindre at være Grund til her at indlade sig paa en saadan Ordning, som der næppe er nogen afgjørende Forskjel paa de Jorder, som benyttes til Dyrkingen, i hvert Fald i de Egne af Landet, hvor Tobaksdyrkingen hidtil væsentligst er koncentreret, nemlig om Fredericia og Horsens samt enkelte andre Steder i Vestsjællands Amt og i det nordvestlige Sjælland, hvorhos en ensartet Bessatning af Arealerne formentlig ogsaa fortrinsvis og paa en naturlig Maade vil hidrage til at indskrænke Dyrkingen til saadanne Jorder, som virkelig egne sig dertil. Det ligger nær at se hen til, om ikke Kommunernes Bestyrelse burde medvirke til Ansættelsen af den her omhandlede Skat mod at der tilstodes dem en passende Andel i dennes Udbytte; det maa nemlig forudsættes, at Bestyrelsen har et saadant Kjenndskab til Personer og Eiendomme i Kommunen, at ikke let noget Areal, der er beplantet med Tobak, vilde kunne undgaa Opmærksomheden; da der imidlertid er næret Betænkelse ved at paalægge disse Myndig-

heder, som alt iforveien ere bebyrdede med en Mængde forskjellige Arbejder, et nyt Hverv, der ligger udenfor det egentlige kommunale Omraade, er det foreslaaet, at det henlægges til Politimestrene at varetage Statskassens Tary, paa Landet ved Hjælp af Sognefogderne og for Kjøbstadjordernes Vedkommende ved de i Kjøbstæderne til Politiets Naadighed staaende Bestillingsmænd. Saavel Sognefogderne som de nævnte Bestillingsmænd har man troet at der burde tilstaa en Godtgjørelse for dette dem udelukkende i Statskassens Interesse paalagte Hverv, og hertil saavel som til Bestridelse af Udgifter ved Opmaalinger er derfor en vis mindre Del af det ved Skatten indvundne Beløb foreslaaet anvendt.

Skal Formaalet med Bessatningen tilfulde naas, maa Afgiften sættes til samme Beløb som Indførelstolden paa udenlandss Tobak. Udbyttet af den indenlandss Tobaksdyrking kan, efter Resultatet paa de Steder, hvor den hidtil har været drevet længst, anslaaes til 1600 Pd. for 1 Td. Land; for samtlige i Brug tagne Jorder har Udbyttet i de seneste Aar gjennemsnitlig udgjort lidt over 1500 Pd. pr. Td. Land. Da imidlertid Planterne er Risiko underkastet i mange Retninger, uden just at rammes af den Slags Uheld, som efter Lovforslaaets § 5 give Udgang til Redskættelse eller Eftergivelse, synes Afgiften ikke med Billighed at kunne sættes efter det først anførte Udbytte, og man er derfor bleven staaende ved et Udbytte af 180 Pd. for 1 Skp. Land eller 1440 Pd. pr. Td. Land. Man har derhos ment at burde fritage ganske smaa Lodder, hvor Dyrkingen enten finder Sted til eget Brug eller dog er uden Indflydelse paa Produktionen i det Hele.

Endelig har man ment at burde give dem, der alt have indført Tobaksdyrkingen paa deres Eiendomme, en Lempelse ved at tilstaa dem dels Skattefrihed dels Moderation i Afgiften i 10 Aar for et saa stort Areal, som de i Gjennemsnit i de sidste 3 Aar have benyttet til den nævnte Avl.